ȘTIRI ȘI REPORTAGII

Lor, ce le-a adus Moș Crăciun?

Ca'n fiecare an, grupările și jucătorii au primit fel de fel de daruri: Universitatea un bilet Sibiu—Cluj, Venus 10 puncte, Carmen formă, Moldoveanu un abonament la CCN, Marian un biberon, CFR un ascensor, Sportul cuplaje, Sonny un vitezometru, Gloria CFR un antrenor, etc., iar footballul românesc programul campionatului României Mari.

Ca și cellalți, jucătorii de football și grupările abia au așteptat Crăciunul.

Parcă ar fi fost niște copii.

Da. voiau să vadă și ei ce le aduce Moș Crăciun. Nu aveau dreptul?

Numai că Moș Crăciun a fost ceva mai abstract anul acesta. Deh! Resimte și el valul de scumpete și poate n'o fi luat încă gratificația. Incât, jucătorii, ca și grupările au cam rămas desamăgite.

*

In primul rând, Moș Crăciun a adus tuturor deslegare. Toți au putut mânca și bea cât au voit: toți au avut voie să facă nopțile albe. A doua zi nu-i așteptă niciun match.

*

Apoi le-a promis echipamente noi — noute și... prime «grase» dacă joacă disciplinat, frumos și în spirit sportiv. Toate acestea li le va împărți la... anu.

*

Cu F. C. Craiova a fost chiar sgercit Moș Crăciun. Nu i-a adus nimic.

— «Are d. Puiu Pleșcal» — a spus Moș Crăciun, în drum spre Turnu Severin.

In schimb. i-a lăsat lui Ghiță Albu o casă de bani, lui Bătrân o mașină de calculat goalurl, lui Nistor, Felecan câte un bilet Craiova-Cluj și lui Mari o echipă națională în care să joacă oridecâteori va voi.

*

Severinenilor le-a adus încă o cupă și un ascensor ca să le servească în returul campionatului.

In plus. un antrenor.

Pentru Reuter a lăsat un aparat de înregistrat km.; pentru Beke un tub de oxigen. Felecan II un picior de oțel.

*

A făcut numai doi pași și Moș Crăciun a aterizat la Reșița unde îl și așteptau Fodor și Alașu ca să-i numească fundași pe viață. Nu le-a dat însă decât un permanent. In schimb a lăsat un cântar pentru Pop Vasile, două porți pentru Conradt (una nu-i ajunge) și vreo trei-patru Zsizsik pentru UDR.

*

Atât și a trecut la Sibiu.

Unde a lăsat valize și cufere pentru Universitatea. Trebue să-și facă bagajele pentru un drum cunoscut și dorit. Plus un studiu documentat asupra sistemului WM.

Jucătorilor?

Câte o licență. In plus, lui Dască lu niște catalige, lui Luca apă oxigenată, iar lui Mușcă vitamine.

*

Dându-și întâlnire la Cluj anul viitor, Moș Crăciun a șburat mai departe spre Galați. După ce a aruncat la Buzău un loc în Divizia A «Vulturilor» și la Brăila un Biro III. Moșul copiilor noștri a făcut o escală la Galați. Aici îi trebuiau jucării, dar pentrucă se pregătise pentru footballiști, a promis Gloriei CFR un antrenor, pe Ciolac; iar lui Justin un post în echipa națională lui Guță teoria lui Darwin (omul se trage din maimuță) și lui Zapis un hrisov asupra legilor sportive.

*

Dela Constanța, Moș Crăciun a făcut un ocol spre Ploești, dar foc de supărare. Nu găsise la Constanța niciun footballist! Niciо clipire de viață sportivă.

Din această pricină, a fost rău cu ploeștenii. In primul rând, l-a numit titular pe viață pe Maliță; apoi l-a obligat să joacă toată viața în sistemul WM.

*

Cu darurile rămase, a mărit rația bucureștenilor.

A promis formal Rapidului că va câștiga campionatul, deși acum conduce în clasament, i-a adus materiale pentru ca să-și completeze trîbunele și un angajament cu Turcia. Lui Bogdan, în mod special, i-a lăsat o carte de football și un voiaj în Franța în 1950. Pentru Moldoveanu a făcut un abonament la... CCN, iar lui Ghiuriță i-a făcut cadou injecții cu calciu pentru întremare.

*

Din Giulești, Moș Crăciun a trecut la Rămăroaia unde a lăsat daruri pentru juventiști: un fundaș pentru Juventus, o rezervă pentru Negru, lui Naciu o tulumbă, iar lui Oană soldați de plumb (rămași din alți ani).

*

In Buzești n'a fost greu să găsească un venusist și să-i lase Venusului 10 puncte pentru clasament și un David. Lui Iordache i-a dat o scrisoare din partea unui arbitru, lui Beffa o muzicuță, calm pentru Ene, forma din Balcaniada 1933 lui Hum's și un motor lui Mircea Popescu.

*

Cu 15 Moș Crăciun a poposit la FRFA unde și-a mai desertat un pic sacul: pentru Sp. Studențesc multe cuplaje; mii și mii; titlul de goalgetter pentru Moldoveanu, o permisie lui Teodorescu, iar lui Tătel Ursache pe Duce. Gică Popescu, Milan etc; lui Nea Gogu dela transferări i-a dat mult de lucru, două partide de «Naționale» lui Spiridon și cazuri multe la CCN lui Lică Dulgheru.

Pentru FRFA a scos din sac o serie de formule, inspirație și decizii, pentru district un campionat pe cartiere și o gratificație pentru Stănescu.

*

Cu o corespondență cu 24. Moș Crăciun a poposit apoi în Obor unde a predat Unirei Tricolor cheile terenului și un proect de arenă nouă, o carte de chiuituri și strigături pentru Cârjan, un vitezometru pentru Sonny și o catedră de football la Zuerich pentru Anghelache.

*

Și pentrucă la înapoiere a avut norocul să se întâlnească cu Petrică Ionescu-Matzaru, i-a dat acestuia un manual de cum se învață mai bine la pian, precum și formă pentru Carmen, încă 6 suflete pentru Novac, un biberon cu Cotnar veritabil pentru Marian și o permisie pe 20 zile pentru Bonațiu.

*

Ar mai fi vrut Moș Crăciun să treacă și pe la Timișoara, dar nu avea la el o echipă pentru Ripensia, iar pentru CFR avea un teren, dar mai mic.

Și cum tocmai pleca accelerațul de Cernăuți, a dat o raită pe la Iași, Chișinău și Cernăuți, unde a lăsat promisiuni, jocuri și competiții.

*

Iar la trecerea granițel, Moș Crăciun a trimis telegrafic la București tocmai ceea ce trebuia să lase dela început: programul campionatului de football al României Mari.

— rep. —

NOTE ATLETICE

Nici o demisie?

Mai sunt doar patru zile până când anul va decade. Și tot atâta — firesc — până când acest al actualității Decembrie va deveni o amintire. Și totuși — deși termenul expiră la 31 crt. la federația de atletism nu s'a primit nici o demisie.

Se poate într'adevăr să fie așa? Ar fi cu neputință. Atleții noștri — ca cei mai instabili chiriași — nu pot activa doi ani consecutiv în același club. Fiindcă (și aici se găsesc atâtea motive). In ultimii ani însă tendința aceasta de evadare anuală a atleților fusese oprită oarecum de federație. Dar totuși, niciuna, prea de tot.

Probabil s'au convins cu toții că nicăeri nu-i mai bine. Iar argintii care se oferă cu atâta interogativă dărnicie, sunt simple momeli care nu mai prind.

ACR la Azuga

Deși vacanța atletică e în toiu, totuși nu se respectă chiar atâta de riguros. Fiindcă Atletic - Club - Român, dorind să activeze oriunde și oricum, s'a decis să plece la Azuga unde de-a lungul a zece zile să învete skyurile.

Zis și făcut. Cu accelerațul de eri, atleții bucureșteni au părăsit Capitala. Destinația: vila lui Bebe Baciu din Azuga. Numai că, deși skyurile s'au luat — ca și tot echipamentul necesar — la Azuga nu-i zăpadă. Nici mare nici mică. Pur și simplu.

Ceeace n'a descurajat pe tinerii aceriști. Căci dacă nu-i zăpadă, ea poate fi găsită. Și — probabil vor urca pe Valea Grecului spre Oiham. Și dacă nici acolo nu va fi, atunci înseamnă că n'au noroc.

Sezonul de cross începe în Martie

Partea a doua a sezonului de cross — cea de Primăvară — începe anul acesta în Martie. Cum nu mai sunt de disputat multe trofee, probabil să se pună accentul pe propagandă.

Intr'adevăr, în afară de crossul Velcovici și în mai mică măsură Traversarea Capitalei (pe care am dori-o reeditată), nimic prea oficial nu-i în program. Și atunci în Capitală vom asista la cmpionatul inter-scolar și cel universitar — manifestațiuni utile și interesante. Iar apoi — tot în Capitală — la câteva întreceri de cartier.

In provincie, Piteștiul și Giurgiu ne-au promis. Dar Ploestiul a dovedit că poate organiza în condițiuni optime. Așteptăm vești din Craiova și T.-Severin, în afara celor din Brașov, Sibiu, Timișoaraă.

Iar activitatea pe teren variat în mediul rural o sperăm rodnică.

Printre palete

Clubul A. C. T. roagă conducerea „Prahovei" — secția ping-pong — să dea deslegare jucătorului Ludu, care a fost împrumutat pentru concursul dela Reșița.

Dela 6 la 118 metri

Săriturile cu skiul au împlinit 50 de ani

In iarna anului 1893, cu prilejul unui concurs de ski desfășurat în Sătra, norvegianul J. B. Samson stabilea primul record la sărituri cu o «performanță» de 6 metri.

Acesta a fost începutul.

Progresele, însă, au întârziat să se arate. Cauza: skiurile și legăturile încă rudimentare și apoi lipsa unui specialist în această materie.

De-abia, mai târziu, când studenții norvegieni au început să facă ski în munții Germaniei, mai ales în munții Pădurea Neagră, săriturile cu skiul au marcat un vădit progres. In 1901, în concursul dela Fedberg, norvegienii Bjarne Nilsen și Thorleif Holte au făcut senzație când au atins 20 de metri, performanță de recreazul pe vremea aceea și, oricum, chiar astăzi, deosebit de meritorie având în vedere trambulina primitivă dupe care săreau.

Apare stilul modern

După războiul mondial 1914/18, începe o nouă perioadă de progres. Technica săriturilor se perfecționează și mai mult.

La turneul internațional disputat în 1922 la Semmering, celebrul săritor norvegian Dagfin Carlsen a revoluționat cercurile sportive cu noul său stil care îi permitea să-și învingă rivalii cu câțiva metri distanță.

Stilul lui Carlsen avea să fie adoptat de toți skiorii și menținut, cu foarte mici modificări, și în zilele noastre.

«Trambuline — mamut»

In acest timp parvin din America vești senzaționale. La «Steamboat Springs-urile» din Colorado și Frisco norvegienii Anders Haugen, Ragnar Amtwest și Lars Haugen reușesc sărituri — pe atunci fantastice — de 50 până la 60 de metri. Anders Haugen reușește chiar să atingă 60 de metri. Prodigioasele performanțe de peste Atlantic erau explicabile nu numai prin îndemânarea skiorilor de acolo dar și prin acele «trambuline — mamut» cu pista de coborâre în formă de parabolă.

Din acest moment, trambulina skiorilor începe să preocupe foarte mult pe ingineri care — având în vedere legile aerodinamicei — aduc importante perfecționări trambulinelor.

Profeția lui Huitfeld se împlinește

Odată cu perfecționarea trambulinelor și a stilului era firesc să se năzuiască spre distanțe mai mari. Astfel, cel mai mare specialist al skiului norvegianul Fritz Huitfeld vorbește în 1933, pentru prima oară, de posibilitatea unei sărituri de 100 metri. Bine înțeles, la început Huitfeld a fost luat în râs până și de cercurile de specialiști. Totuși acest mare pionier al skiului care a murit în 1938, în vârstă de 87 ani, și-a văzut profeția împlinindu-se.

Inginerul Bloudek, construise cu mari eforturi, în stația de sporturi ivernale Ratege — Planica (în Jugoslavia) o trambulină care — după calculele sale — putea permite sărituri până la 106 metri.

La 15 Martie 1936, un tânăr skior în vârstă de 18 ani, Josef Bradl, reușește să treacă — primul din lume — limita de 100 metri, stabilind noul recod mondial la 101 metri.

Către limitele absolute

Peste doi ani, la 16 Martie 1938, Sepp Bradl își ameliorează recordul la 107 metri. In 1941, la 2 Martie, Rudolf Gehring — un skior din Turingia — stabilește un nou record mondial de 118 metri.

După acest promițătoare succese, conducerea sportului german a început construirea unor trambuline și mai mari care vor permite, în viitor, sărituri de peste 120 metri.

Cu această ne apropiem de limita de 130 metri care, în mod teoretic, ar fi limita absolută pentru săriturile cu skiul.

Dela 6 la 118 metri!

Trebue să recunoaștem că, în răstimp de o jumătate de secol, skiorii săritori au cucerit spațiul cu o cutezanță de Icarî.

Campionatul regional de ping-pong începe la 11 Ianuarie

Biroul federal — de sub președinția d-lui Ion Lazăr — a hotărât începerea campionatului regional de ping-pong pe anul 1944, la data de 11 Ianuarie.

Campionatul regional, se va desfășura în sala „Roxy" și se va bucura de participarea celor mai buni jucători din regiunea Muntenia.

Doi jucători care vor să se transfere: Famaropol și Virgil Popescu (Juventus)

...dacă transferările vor rămâne libere

Faptul că transferările pe cale oficială au devenit libere în urma unei decizii a federației noastre de football, au deschs perspective unor jucători care până acum numai doreau să se transfere, dar nu puteau spera la mai mult pentrucă pe cale amicală nu ar fi obținut niciodată deslegare. Acum însă, nu mai e nevoe de deslegarea grupărilor lor, ci va fi suficient să demisioneze și să opteze pentru altă grupare în luna Iunie pentru a-și atinge visul.

In această situație se găsesc mai multi jucători dintre care aflăm numele lui Flamaropol și Virgil Popescu dela Juventus. Știrea nu a fost confirmată, iar unul din jucători — Flamaropol — nici n'a infirmat-o.

Cât privește gruparea la care urmează să plece acești jucători, credem a ști că este Venus.

Dar, pentrucă abia suntem în Decembre 1943 și până în Iunie 1944 mai este destul timp, dăm știrea sub toate rezervele.

Un lucru este cert: odată cu decretarea transferărilor libere pe cale oficială a început mișcarea în rândurile jucătorilor, ceea ce — dacă nu se va reveni — va produce mari perturbări printre grupări.

„Ion Popa e invincibil" ....crede Costel Stănescu

Declarațiile protagoniștilor galei de ieri

Ieri, la «Milea»...

Arena freamătă... Mulți nea șueră, aplaudă, ovaționează... Pe ring, matchurile se consumă unul după altul, cu bucuriile și decepțiile lor...

In culise, câte o pocă scoate aburi din trupurile încinse în sarabanda luptei dintre cele patru corzi.

Perechi, perechi, boxerii părăsesc emoționați această cabină și se reîntorc triști sau veseli, și... — curios, nu? — mai prieteni ca oricând.

LAUDE PENTRU UN ADVERSAR

Iată-l pe Cionoju. Are un ochiu închis și o arcadă plesnită. Cu toate acestea, vesel, căci a rămas campion.

— A fost un match mai greu decât mă așteptam, ne declară el. Georgescu lovește extrem de puternic. O astfel de lovitură, recepționată în primele reprize, m-a făcut să mă resimt și m'a împiedecat să câștig mai detașat. Sunt însă convins că, în orice caz, n'aș fi putut câștiga înainte de lovitură, fiindcă — repet — Georgescu e un boxeu mai bun decât se crede.

Un campion a elogiat un adversar de valoare.

«NAM PIERDUT»

In alt colț al cabinei Georgescu — fără să aibă pe față urmele luptei — e decepționat. Se înbracă încet și vorbește trist:

— Cred că am terminat la egalitate. N'am pierdut. Sunt convins de asta. Și eram atât de sigur de victorie...

— Un match nul, ar fi fost rezultatul real al matchului! își dă cu părerea maestrul Mielu Doculescu, managerul lui Georgescu.

REGRETELE LUI BINDRINSCHI

Intre timp, în arenă s'a disputat matchul Rădan—Bidrinschi, întâlnire soldată cu un verdict de egalitate.

— Am avut la matchul acesta, un «forfait» de greutate de 5000 lei. Ca să nu pierd banii —căci, de, sunt militar — am căutat să «fac» greutatea cu orice preț. Ieri n'am mâncat nimic și azi la fel. Nu m'am simțit de fel bine în ring. Poate că altădată voiu loxa cu... în plenitudinea mijloacelor mele. Și atunci...

Iată-l și pe Rădan. Are un ochiu aproape închis.

— Bidrinschi e un boxeur bun. Mi-a fost imposibil să câștig — în fața acestui real talent.

Maestrul Zamfir Popescu e laconic.

— Ceilalți, i-al lui. Bidrinschi ăsta o să facă o frumoasă carieră.

«POPA E INVINCIBIL»

S'a disputat și matchul Popa-Stănescu. Speranțele celor ce credeau în șansele lui Stănescu, s'au năruit ca un castel clădit din cărți de joc.

Stănescu e resemnat:

— Mi s'a cerut imposibilul atunci când mi se pretindea să-l deposedez pe Popa de titlu. Popa nu va putea fi învins de nici un semi-mijlociu român. Și poate nici de un mijlociu. După cele ce am putut constata astăzi, o spun convins: Popa e invicibil.

UN CAMPION TRIST

In colțul său, Popa abia poate să se îmbrace, deoarece aproape 20 de mânători — comercianți sau de arme, veniți special dela Constanța pentru match — îl asaltează cu complimente și întrebări. Iată și un răspuns dat întrebării noastre, de către campion:

— Regret că sunt semi-mijlociu. E o categori în care elementele de valoare lipsesc cu desăvârșire. Nu știu ce o să mai fac. Nu văd cu cine aș mai putea să boxez. Și mi-e atâta dor de ieșiri publice...

Maestrul TOMA PANAITESCU, menajerul și îndrumătorul admirabilului Popa, ni se destăinuește:

— Popa n'are adversari la semi-mijlocie. Aș putea să-i fac matchuri la mijlocie. Ce-aș folosi? Elevul meu ar fi supus unor eforturi cari i-ar rata probabil cariera. Și sunt dator să nu distrug această carieră, care poate fi printre cele mai strălucite din boxul românesc.

Pykomar

Foot-ball-iști, învățați să patinați!...

(Continuare din Pag. 1-a)

maladori ai ecranelor, profesau arta lor, contribuind la elevațiunea standardului hockyst. Venirea lor a însemnat un stimulent pentru jucătorii noștri, cari, lângă el, spontan în cercul să-l egaleze în antrenamentele de joc, să-i întrecă, dacă era cu putință, să le imite figurile sau să dovedească o intuiție a jocului egala cu a lor.

Ar fi inic să nu recunoaștem acest lucru. O interpelare asupra actualității și a progresului realizat prin achiziționarea celor trei canadieni, credem, nu-și are locul. Locul lor deși — ar professa cineva — este pentru hockeyul nostru, la locul de cinste al pionerilor acestui sport și numele lor rămâne săpat, stigmatizat, în memoria celor cari au învățat de ei. Numele lor este cunoscut: Bill Watters, Francis Quin și Bud. Hugarty. Dintre ei o impresie excepțională —, deși era cel mai vârstnic, — a lăsat-o **Bill Watters.**

Bill Watters avea 40 de ani, era mic de statură, foarte bine legat, cu un corp care dovedea o intensă activitate sportivă. Jocul său bazat pe un patinaj excepțional de repede, era dur, o duritate impulsivă și din toate body-checking-urile (ocoluri cu corpul admise la hockey), el esea învingător. Elevul său, căci Bill a avut un elev perseverent de care oricine ar fi fost mândru a fost remplasantul ideal pentru echipă și copia sa fidelă, dupe plecarea inevitabilă a acestuia. Radhica Anastasiu a rămas dupe repatrierea lui Bill, sufletul echipei sale și a primit din pa tea publicului, — de data aceasta integru — denumirea de canadianul României...

HOCKEY-UL ROMANESC LA LOC DE ONOARE

Hockey-ul este preconizat de tapere'e, dovedite pe terenul de ghiață unde reprezentanții noștri și-au revărsat eforturile, confirmându-i calitățile cu dragostea de neam. Intâlnirile internaționale ne dovedesc acest lucru.

La Milano echipa Telefon-Clubului aterminat la egalitate cu reprezentativa orașului în tea ității echipa națională a Italiei. Rezultatul a fost 4-4. In acelasi timp a Praga, H. C. Eragadiru a învins puternica „Sparta" cu 2-1 și la Londra în cadrul campionatului mondial România a ajuns în finala cupei de consolare.

Dar cea mai recentă victorie a României o victorie leală, a fost obținută în celebra stațiune climatericâ „Garmisch Partenkirchen, unde Germania a organizat campionatul european de hockey.

In cadrul acestui campionat, reprezentativa noastră prin tragere la sorți a avut parteneri de serie, echipele

BAZU CANTACUZINO

Suediei și Italiei. Prima, îndreptățită să fie calificată în turul următor fiind socotită ca cea mai puternică a învins totuși pe rând echipele Italiei și României.

In matchul nostru cu Italia, trebuiau echipierii români să-și valorifice forțele, să-și amplifice victoriile răsunătoare să se impună din nou în fața sportivilor străini și să rămâe o echipă de excelente valoare conti entală.

18.000 de spectatori germani au vizionat matchul victoriei noastre. O victorie de la a fără comentariile inerente oricarui match, fără drept de apel... 5-2. In acest joc, reprezentativa Română a avut următoarea alcătuire: Dion, Anastasiu, Sadowsky Famaropol, Teodorescu, Cosman, TTănase, Botez, Mumteanu.

Un an mai târziu, Juventus, campioana României, a întreprins un turneu prin Slovacia, Germania și Elveția. Echipa noastră a terminat la egalitate cu „Slovacia" a Bratislava, adversarii reușind să egaleze în ultimul minut de joc. Acest match a fost difuzat de postul de radio Bratislava. In același turneu H. C. Juventus a învins C. A. Klagenfurth cu 3-2 reușind o nouă performanță. In acest turneu un nou jucător român s'a impus ca un element de mare valoare: Sadowsky.

Astăzi alături de Anastasiu, el formează un cuplu de fundași, prin care greu se poate pătrunde.

In hockey-ul practicat astăzi în capitală mai sunt elemente de valoare care consecvente sportului preferat, au rămas în ciuda vremurilor la posturile lor și caută să-i redea strălucirea pe care a avut-o, pe care trebue să o aibe, de care acest frumos sport trebue să se bucure și în viitor.

FOOTBALL-IȘTII

Hockey-ul nostru are un prestigiu. Elocvente sunt invitațiile primite în cursul sezonului actual, din Slovacia, Germania și Elveția, inițiații cari nu sunt decât mărturia acestui prestigiu realizat prin fapte, prin eforturile depuse de echipierii noștri.

Hockey-ul este un joc de asociație identic foot-ball-ului și cu același scop: goalul. Deaceea numeroși adepți ai sorcelului nostru practică hockeyul cu intensitate.

Paul Anastasiu a fost jucător de foot-ball al Olimpiei din Capitală; Sadowsky ne este deajuns de cunoscut ca și Andrei Bărbulescu de'a Venus. D'on mai întâi jucător al Gloriei din București a fost achiziționat de Juventus iar. Vulcănescu mijlocul extrem stânga al Juventusului era un element de bază în echipa de hockey a Venus-ului.

Florica Manescu, Tomovici și Florin Popescu cei trei venusiști sunt deasemeni valoroși jucători de foot-ball. Și sunt mulțiа ți hockey-iști cari cari în sezonul mort (vara), practică foot-ball-ul cu aceiași pasiune, pentrucă hockey-ul prezintă pentru ei ...na, ceiace foot-ballul le oferă în cursul verii.

S'au format echipa națională de ping-pong pentru concursul european dela Bratislava

In vederea concursului european de ping-pong, ce se va disputa la Bratislava începând dela 25 Ianuarie, comitetul federal al forului de specialitate în ultima sa ședință, a dat formă definitivă echipei naționale ce urmează să ne reprezinte la acest grandios concurs dotat cu cupa „Tschammer und Osten".

Echipa națională feminină este formată astfel:

Magda Rurac, campioană națională.

Despina Mavrocordat;

Mona Mavrocordat;

Aty Negulescu.

Echipa națională domni:

Gheorghe Urschitz — campion național și câștigător al Cupei României pe 1943.

Sighișoreanu Ion — câștigătorul concursului național dela Reșița.

Ruen — fost campion național.

Rezerve:

Sandy Pop și M. Poenaru-Bordea.

Pentru jocurile dubluri:

Magda Rurac — Despina Mavrocordat.

M. Poenaru-Bordea — Urschitz.

Sighișoreanu — Ruen.

Sighișoreanu — Magda Rurac.

Conducător al echipei naționale va fi d. Ion Lazăr, președintele F. R.P.P.-ului, iar d. Mircea Poenaru-Bordea a fost numit căpitan al echipei naționale.

Menționăm că la concursurile dela Bratislava și-au anunțat participarea următoarele țări: Germania, Croația, Suedia, Spania, România și Slovacia.

INSTITUTUL DE ARTE GRAFICE «EMINESCU» STRADA ING. ANGHEL SALIGNY No. 2 — BUCUREȘTI Tipărită la 27 Decembrie 1943